

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετησία Λέβα 15
Εξαμηνίος » 8

Εξωτερικού:

Ετησία φράγκα 20
Εξαμηνίος » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς καὶ
γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπεζῆς
δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσός»
ἐν τῷ ἁ. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΛΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

✱✱✱

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

✱✱✱

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν»
ἀποστέλλομενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προ-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ἴσως.

— ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ —

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

— ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ —

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: Α la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΧΕΔΙΒΗΣ

ΚΑΙ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἡ ἀγγελία τῆς προσεχοῦς ἐπι-
σκέφους τοῦ Κεδίβη εἰς τὸν Σουλ-
τάνον εὐχαρίστησε τοὺς Γάλλους,
ἐκληφθεῖσα ὡς διαμαρτύρησις κατὰ
τῆς ἀγγλοκρατίας. Ἀλλ' ἡ «Σημαία»
τοῦ Λονδίνου ἀπαντᾷ εἰς τὰ γαλλι-
κὰ φύλλα, «Ἐκ πολιτικῆς ἀπόψεως
ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις βλέπει τὸ
ταξιδεῖον μετ' ἄκρας ἀδιαφορίας,
ἀλλ' ἡ ἀγγλικὴ κοινὴ γνώμη συμ-
παθεῖ, διότι ὁ μὲν Σουλτάνος εἶναι
ἄριστος ἡμῶν σύμμαχος ἐξ ἡμῶν δ'
ἐξαρτᾶται ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐη-
μέρια τοῦ κράτους τοῦ Κεδίβη. Δι-
ατὶ νὰ θορυβηθῶμεν καὶ νὰ ζηλο-
τυπήσωμεν; Ἀπ' ἐναντίας, νομίζο-
μεν ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ πράξῃ ὁ
νεαρὸς μονάρχης ὅ,τι ἀπεφάσισε νὰ
πράξῃ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὴν
ὕποδοχὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
θα παρασκευασθῶσι μετὰ μείζο-
νος εὐθυκρισίας, ἥ τὰ κατὰ τὴν ἀ-
ναγόρευσιν τοῦ. Ἰσως ἡ ἐπίσκεψις
γεννήσῃ συγκίνησιν ἐν τοῖς ἀνακτό-
ροις τοῦ Γιλδίζ Κιόσκ. Ἀλλὰ τὸ ἡ-
μέτερον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουρ-
γείων δὲν θὰ συμμερισθῇ τὸν ἐρε-
θισμὸν καὶ ὁ λόρδος Κρόμερ δὲν
θὰ ταραχθῇ πολὺ. Ὁ Ἀβδᾶς δὲν
κατέχει ἤν ἄλλοτε ὁ πάππος τοῦ
θέσιν καὶ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἐπι-
τύχῃ παρὰ τῆς Πόλης διὰ δώρων
νέας παραχωρήσεις· ἀλλὰ καὶ τού-
του γενομένου, ὑπάρχουσιν οἱ δυνά-
μεναι ν' ἀντιτάξωσι πρακτικῶς τὸ
veto εἰς πᾶσαν ἀλλοίωσιν τοῦ δη-
μοσίου δικαίου. Ἡ ἐπίσκεψις θὰ
πέισῃ Σουλτάνοντε καὶ Κεδίβην ὅτι
ἡ ἐνεστώσα σχέσις δὲν ἐπιδέχεται
βελτίωσιν. Ὁ μὲν Σουλτάνος δὲν θέ-
λει ν' ἀπολέσῃ ὅλως τὴν Αἴγυπτον
ὁ δὲ Κεδίβης δὲν θέλει νὰ μετα-
βληθῇ ὁ ἐπικυριάρχης τοῦ εἰς ἀλη-
θὴ κυριάρχην. Ἐφ' ὅσον ἡμεῖς μέ-
νομεν ἐν Αἰγύπτῳ, τηροῦμεν τὴν
πλάστιγγα ἰσορροποῦν. Ἡ ἱστορία
τῆς Βουλγαρίας εἶναι διδακτικώτα-
τη. Ἀφ' ὅτου ἐπεξετάθη ἡ αὐτο-
νομία τῶν Βουλγάρων καὶ Ρωμυλι-
ωτῶν, ἀνηγγέρθη πρὸς βορρᾶν ἀνυ-
πέριττον πρόχωμα κατὰ τῆς Ρωσ-
σίας, οἱ δὲ Βούλγαροι, ἰσχυροὶ καὶ
εὐχαρίστημένοι, τρέφουσι μείζονα
ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ
θεωροῦσι τὸ κράτος τῶν ὡς τὸ λυ-
σιτελέστερον προπύργιον τοῦ ὀθω-
μανικοῦ κράτους. Ἐάν ὁ Σουλτάνος
εἰσήκουε τῶν εἰσηγήσεων Ρώσων
καὶ Γάλλων, θ' ἀπεξένου ἑαυτοῦ
τοὺς Βουλγάρους καὶ ἡ Βουλγαρία
θὰ ἐκηρύσσετο ἀνεξάρτητος. Νῦν,
τῶν ἁγίων, ἡ περιωπὴ καὶ τὰ προ-

νόμια τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου
μεγαλύνονται, χωρὶς νὰ διεγείρηται
ἡ ἐλαχίστη ζηλοτυπία ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει. Τὸ μεταξὺ Κωνσταντι-
νουπόλεως καὶ Σόφιας νῆμα φαίνε-
ται λεπτότατον, ἀλλὰ διαρκεῖ. Οὐ-
δαὶς Βούλγαρος ἐπιθυμεῖ τὴν διάρρηξίν
του, παρέχει δ' ἀνεκτίμητον ὑπη-
ρεσίαν καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, διότι
συνδέει αὐτὴν πρὸς τὸ εὐρωπαϊκὸν
σύστημα καὶ ἐπεκτείνεται εἰς αὐτὴν
τὴν προστασίαν τῆς πλειονότητος
τῶν μεγάλων δυνάμεων. Οἶαν πρὸς
τὴν Βουλγαρίαν ὁξύνουσαν ἂς δείξῃ ὁ
Ἀβδούλ-Χαμίτ καὶ πρὸς τὴν Αἴγυπτον!
Ν' ἀν' κτήσῃ τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος
δὲν εἰμπορεῖ, δύναται ὅμως διὰ συ-
νατῆς συνοχῆς νὰ τηρήσῃ ὅ,τι ἀπε-
λείφθη. Καὶ ὁ Κεδίβης μάτην θὰ
προσπαθῇ νὰ διαρρήξῃ τοὺς πρὸς
τὴν Τουρκίαν δεσμούς. Ἐφ' ὅσον μέ-
νομεν ἐν Αἰγύπτῳ εἴμεθα οἱ φύ-
λακες τῶν κειμένων. Δὲν ἐπιζητοῦ-
μεν οὔτε τὴν μείωσιν τῆς τουρκι-
κῆς κυριαρχίας, οὔτε τὴν περικοπὴν
τῆς αὐτονομίας τῆς Αἰγύπτου. Εἴ-
μεθα, τὸν ἄντικρυ, οἱ εὐσυνεῖδητοι προ-
στάται ἀμφοτέρων.

Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

Ο ῥωσικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ
κρίνων εὐμενῶς τὰς δηλώσεις
τοῦ κόμητος Καλνόκη. Κατὰ τὸν
«Νέον Χρόνον» αἱ δηλώσεις αὐ-
ταί ἀποτελοῦσι «λίαν αἰσιον εὐμ-
πτωμα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσυχίας,
συνάδουσι δὲ πληρέστατα πρὸς
τὰς προσπάθειάς τῆς Αὐστροουγγα-
ρίας, ὅπως θέσῃ ὕριόν τι τὰς ἐ-
ξοπλίσεις. Τὸ ἄγγελμα ὅτι αἱ σχέ-
σεις Βιέννης καὶ Πετροπόλεως
ἐβελτιώθησαν εἶναι χαρμόσυνον.
Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑποτεθῇ ἐκ
τούτου ὅτι ἡ Ρωσσία ἐστρεφέ τι
να παραχώρησιν ἐν Ἀνατολῇ». Ο
«Πολίτης» λέγει ὅτι αἱ δηλώσεις
Καλνόκη ἐπηύξησαν τὴν χαρὰν,
ἣν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς λαοὺς
ἡ γλῶσσα τοῦ σεπτοῦ τῆς Αὐστρο-
ουγγαρίας μονάρχου, ὅτι δ' εὐ-
φρόσυνος εἶναι ἰδίως ἡ ἀγακυρ-
χθεῖσα βελτίωσις αὐστροῤῥωσσι-
κῶν σχέσεων, ἣν ῥωσικὸς τύ-
πος δὲν θὰ παύσῃ περιθάλπων
καὶ ἐνισχύων. Τὰ «Νέα» γράφου-
σιν ὅτι ἐκ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐ-
ξαρτᾶται νὰ πιστώσῃ τὰς εἰρηνι-
κὰς λέξεις δι' ἔργων, διότι ἡ εἰ-
ρηνοφιλία τῆς Ρωσσίας κεῖται ὑ-
περάνω πάσης ἀμφιβολίας,

Ἐκ τῶν κρίσεων τούτων λαμ-
βάνων ἀπορρομὴν ὁ «Τύπος» τῆς
Βιέννης παρατηρεῖ ὅτι πρὸς τὸ πα-
ρὸν πρόκειται ἀπλῶς περὶ πλατω-
νικῆς διαθέσεως τῶν δύο ἀνα-

κτοβουλίαν, ἐξ ἧς δὲν πρέπει νὰ
ἐξάγωνται πρακτικαὶ συνέπειαι.
Θεμελιώδης κανὼν τῆς πολιτικῆς
τῆς Αὐστροουγγαρίας εἶναι ἡ τή-
ρησις τῆς εἰρήνης. Εἰάν καιοὶ ἐν
Πετροπόλει θέλουσι τὴν εἰρή-
νην — φαίνεται δὲ ὅτι τὴν θέ-
λουσι — δέον πρὸ παντὸς ἄλ-
λου νὰ ἐπέλθῃ μεταξὺ τῶν δύο
ἀνακτοβουλίαν συνεννόησις περὶ
τῶν μέσων, δι' ὧν νὰ δύναται
νὰ τηρηθῇ ἡ εἰρήνη, οὐχὶ δὲ περὶ
τῶν ὅρων, δι' ὧν θὰ διαταράσσεται.
Ο,τι ζητοῦσι τὰ ῥωσικὰ φύλλα
θ' ἀνέτρεπε τὸ βαλκανικὸν καθε-
στὸς καὶ θὰ ἐσάλειψεν ἐν Ἀνατο-
λῇ τὴν ἐπὶ τὴν ἀριλοκέρδειαν
τῆς μοναρχίας πίστιν. Πρὸς τὸ
παρὸν οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἀπορρομὴ
πρὸς παραχωρήσεις καὶ ἀποζημιώ-
σεις συνεννόησις δὲ τοιαύτην ἔχουσα
ὑπόστασιν δὲν θὰ συνῆδε πρὸς
πολιτικὴν, ἥτις ἓνα καὶ μόνον,
ἀλλ' εὐγενέστατον ἔχει σκοπὸν
τὴν τήρησιν τῆς εἰρήνης διὰ φι-
λικῶν σχέσεων πρὸς πᾶσας τὰς
δυνάμεις, ὅσαι ὀρμῶνται ἐκ τῶν
αὐτῶν ἰδεῶν. Οἱ δὲν χωροῦσιν.
Ἀρκεῖ ἀπλῶς ἐκουσία καὶ εἰλη-
κρινῆς συναίνεσις, τὰ δὲ λοιπὰ θὰ
εὐρεθῶσιν ἄρ' ἑαυτῶν προϊόντος
τοῦ χρόνου.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ

Ρωμουνικά τινα φύλλα ἔγρα-
ψαν ἀδεσπότης ὅτι δηθὴν ἡ ἐλ-
ληνικὴ κυβέρνησις ἐπεκαλέσθη τὴν
μεσολάβησιν τῆς Αὐστροουγγαρίας
πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν πρὸς τὴν Ρω-
μουνίαν διπλωματικῶν σχέσεων,
ὁ δὲ «Πεσταῖος Λόγος», παρασχὼν
πίστιν εἰς τὸ θρύλημα, συμβουλεύ-
ει τὴν αὐστροουγγρικὴν κυβέρνη-
σιν ν' ἀποδεχθῇ τὸ αἶτημα. Τὸ
οὐγγρικὸν ὄργανον κατακρίνει τὴν
ἐπὶ Τρικουπῇ ἐπελθοῦσαν ρῆξιν
καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ ἀνανέωσις τῶν
διπλωματικῶν σχέσεων θὰ ἦτον
μέτρον πολιτικώτατον. «Τὸ πρῶ-
τον βῆμα πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ
Ἕλληνες, (sic) οἵτινες ἐπήνεγκον
τὴν ρῆξιν, οἱ ρωμοῦνοι φρονίμως
θὰ πολιτευθῶσι δρᾶττοντες τὴν τει-
νομένην χεῖρα. Ἐκ τῆς καθόλου
εὐρωπαϊκῆς ἀπόψεως εὐφρόσυνος
εἶναι ἡ ἐν εἰρήνῃ καὶ φιλίᾳ συμ-
βίωσις τῶν βαλκανικῶν κρατῶν.
Ἐκ τῶν διαιρέσεων οὐδὲν ἐξ αὐ-
τῶν ἐπορίσθη ὄφελός τι. Διατὶ λοι-
πὸν ἐξάγουσι τὰ κάστανα ἐκ τοῦ
πυρὸς χάριν ἄλλων;»

Ο ΚΑΛΝΟΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ

Ἡ «Ἐθν. Ἐφημερίς» τοῦ Βε-
ρολίνου αἰτιάται καὶ πάλιν τὸν
Καλνόκην ὡς εἰκονίσαντα ἀνα-
κριβῶς τὴν θέσιν τῆς Εὐρώπης καὶ
ἰδίᾳ τὰς αὐστροῤῥωσικὰς σχέσεις

ἐνισχύσαντα δ' οὕτως, ἵσως ἀκου-
σίως, τοὺς πολεμίους τοῦ στρατιω-
τικοῦ νομοσχεδίου ἐν Γερμανίᾳ.
Εἰς τὸν «Καιρὸν» τῶν Παρισίων
ἰσχυρισθέντα ὅτι ὁ Καλνόκης θέ-
λει νὰ καταστήσῃ κέντρον καὶ ἔ-
ρεισμα τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἀντὶ
τοῦ Βερολίνου τὴν Βιέννην ἀ-
παντᾷ ἡ «Ἐθν. Ἐφημερίς». «Οὐ-
δέποτε ἠξιώσαμεν ὅτι αἱ δύο σύμ-
μαχοι δυνάμεις ὀφείλουσι νὰ ὑ-
πακούωσιν ἀνευ θελήσεως εἰς τὰ
πράγματα τῆς Γερμανίας. Ἐν τοι-
αύτῃ συμμαχίᾳ ἡ κοινὴ πολιτικὴ
πρέπει νὰ ρυθμίζεται διὰ συνε-
χοῦς συνεννοήσεως. Ἐφ' ὅσον ὁ-
μως εἶναι ἀναγκαῖόν τι κέντρον
καὶ ἔρεισμα, τὸ κέντρον τοῦτο καὶ
τὸ ἔρεισμα πρέπει νὰ κηται ὅπου
γίνονται αἱ μέγισται θυσίαι ὑπὲρ
τῶν κοινῶν σκοπῶν ἐν Γερμανίᾳ.»

ΑΙ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συν-
εδριάσεων τῆς ἐν Παρισίοις Ακα-
δημίας τῶν Ἐπιγραφῶν ἀνεγνώ-
σθη ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Χομόλ, ἀπὸ
ἀπὸ τῆς 3 Ιουνίου περὶ τῶν ἐν
Δελφοῖς ἀνασκαφῶν, αἰνίνες ἐ-
παγγέλλονται αἰσιώτατα ἀποτελέ-
σματα, ὡς γράφει ἐν προομίῳ
αὐτὸς οὗτος ὁ Χομόλ. Τὸ ἀνα-
σκαφὴν κτίριον, ὅπερ ἐχρησίμευ-
εν ὡς Θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων,
εἶναι, κατὰ τὸν Γάλλον ἀρχαιο-
λόγον, ἀριστοῦργημα ἀρχιτεκτονι-
κῆς τέχνης, ὑπερβαίνει δὲ κατὰ
τὰς διαστάσεις πάντα τὰ ἐν Ὀ-
λυμπίᾳ ἀνευρεθέντα παρόμοια κτί-
ρια. Ὁ Κ. Χομόλ ἐξαίρει τὴν
κομψὴν καὶ φιλόκαλον κατασκευ-
ὴν τοῦ μοναδικοῦ τούτου μνημείου.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΗΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἡ κυβέρνησις τῆς γαλλικῆς δη-
μοκρατίας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμί-
αν νὰ πέμψῃ ὡς ἔκτακτον ἀπε-
σταλμένον εἰς τοὺς γάμους τοῦ
δουκὸς τῆς Ὑόρκης τὸν στρατη-
γὸν Γαλλιρὲ, τὸν διάσημον ἱπ-
παρχον. Ἀλλ' ἡ ἀνασσα, εὐχαρι-
στήσασα ἐπὶ τῇ φιλόφρονι προθέ-
σει, ἀπεκρίθη ὅτι εἰς τὴν τελετὴν
θὰ παρίσταντο μόνον οἱ ἀπεσταλ-
μένοι τῶν συγγενῶν αὐλῶν καὶ
ὅτι ὁ ναῖσκος τοῦ Ἀγ. Γεωργίου
ἐν τῷ μεγάρῳ Οὐϊνδσαρ δὲν θὰ
ἐχώρει πλείονας προσκεκλημένους.
Ὅμοια ἀπάντησις ἐδόθη εἰς τὰς
αὐλὰς τῆς Βιέννης καὶ τῆς Ρώμης.
Ὡς βέβαιον θεωρεῖται ὅτι εἰς τοὺς
γάμους θὰ προσέλθωσιν ὁ βασι-
λεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας
καὶ ὁ Τσάρεβιτς, περὶ οὗ λέγει
ὁ «Χρόνος» ὅτι, πρῶτην φορὰν ἐ-
πισκεπτόμενος τὴν Ἀγγλίαν νὰ τύ-
χῃ ἐγκαρδίου δεξιώσεως.

Εν Βάρνη τῇ 11 Ιουνίου 1893.

ΕΘΝΙΚΑ

Α.

Περὶ ἑργος τάσις πρὸς μαρasmus τοῦ ἐθνικοῦ συναισθήματος παρατηρεῖται ἀπὸ τινος ἐν τῇ ἐξῶ ἑλλητισμῷ καὶ δὴ τῇ τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ οἰκοῦντι. Οἱ ἑλλητες προσωποῦσαμεν πρὸ πολλοῦ μαμμορέπτην τινι παιδί, προσκεκλημένῳ τῇ μητρικῇ ἐσθῇ καὶ εἰς τοίμῳ πρὸς θυγατρὴ ἀναζητήσιν παντός, ὅτι πληροὶ τὴν ἀπληστον αὐτοῦ γαστέρα. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ γαστήρ παρ' ἡμῶν εἶναι τὸ συμφέρον.

Οἱ πατέρες ἡμῶν, καίτοι κατὰ πολὺ ὑπολειπόμενοι τῶν διανοητικῶν ἡμῶν γνώσεων, καὶ ἐν ἡμέραις πονηραῖς καὶ καιροῖς χαλεποῖς καὶ ἀντιξοῖς περιστάσεσιν ζῶντες, ἀπρότοιοι μόχθοις ἀντισταῖν καὶ διετηρήσαν τὸς οὐκ ὀφειλόμενοι καὶ καλλισμαρμάρους ναοὺς τῶν μουσῶν, ἐν οἷς ἀνετράφημεν διαπλάσαντες τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ εἰς τόσας ἄλλας γενναίας καὶ ἐθνοφυλαίς προσέβησαν πράξεις θαυμαζόμενας ἐτι καὶ νῦν καὶ ἀνυψούσας τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον καὶ ἐξυψούσας τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ἐν ᾧ ἡμεῖς γνήσια ἐκείνων τέχνα φοδοῦμεθα ἔνεκεν τοῦ μηδαμινοῦ συμφέροντος νὰ ὀνομαζώμεθα καὶ ἑλλητες.

Ἀμερολήπτως τις ἐξετάζων, καὶ συγκρίνων τὴν διαγωγὴν τῶν πατέρων μας πρὸς τὴν ἡμετέραν, συναισθάνεται θλίψιν καὶ αγωνίαν, ζηλοτυπίαν καὶ ἐντροπήν, ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν. Ὅλα τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα συναισθήματα τῶν πατέρων μας, ἅπαντα ἐκείνη ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια ἣν συνηθάνοντο ἐπὶ τῇ διὰ κοινῆς συμπράξεως καὶ ἐνεργείας ἐπιτελεῖσαι μεγάλου τινὸς ἢ καὶ ἐλαχίστου ἐθνικοῦ ἔργου δίκην ἐρινύων ἱστανται πρὸ τῶν ὁμιμάτων ἡμῶν, αἰσχυρόμενα διὰ τὰς πράξεις μας. Ἐλλειψὶς ἐνόητος ἐθνικοῦ φρονήματος, ἑλλειψὶς ἐνόητος φυλετισμοῦ διηγετικῆς μέριμνα καὶ προστριβὴ περὶ τὸ συμφέρον ἐπέφερον μισραϊκῶς τὸν μαρasmus τῶν ἐθνικῶν ἐνεργειῶν καὶ παρεσχέυσαν τὴν παρακμὴν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Ὁ πατριωτισμὸς ἡ ἀκένωτος αὐτὴ πηγὴ τῶν μεγάλων ἰδεῶν ἡ ἐπιφέρουσα τὴν ἀκμὴν καὶ πρόδοον καὶ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον ἐχαλαρώθη καὶ βαθμηδὸν ἐξαφανίζεται, ἡ-

μεῖς δὲ ὁσημέραι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀτομικοῦ οἰστρωτοῦμενοι περιπλομεν εἰς τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ὀλισμὸν, τὴν ἐξάντλησιν καὶ τὴν παραλυσίαν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται δυστυχῶς παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἀνατολῇ διεσκορπισμένοις ἑλλησιν, ἐν τῇ μεγαλειτέρᾳ δὲ αὐτοῦ ἐντάσει παρίσταται παρὰ τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ τοιοῦτοις, ὑπὸ τὴν πρῶτην πάντοτε μορφήν. «Τὸ σὺ μὲν εἶπες μὲν τὸ ἀπαιτεῖ! Ἄλλως τε δὲν εἴμπορῶ νὰ κάμω ἄλλῃως! Αἱ σημεριναὶ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦν» καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ἐν προσεχέι φύλλῳ θὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἡ πολιτικὴ αὐτῇ τοῦ συμφέροντος ἐξυπηρέτησε τὰ πραγματικὰ συμφέροντά μας, καὶ κατὰ πόσον αὐτὴ συνάδει πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν ὡς φυλῆς διακρινομένης ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ὑπὸ τὸν ἐθνισμὸν, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν πολιτισμὸν, καὶ ὅποιās δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὸ μέλλον συνεπείας ἢ τοιαύτη ἡμῶν πολιτεία!

Σ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.—Τὴν 6 Μαΐου ὁ Βαρναῖος Χασάν Χαλὴλωφ Ἐρζερουμλοῦς ξυλοκοπηθεὶς ἐλεεινῶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ ὀνόματι Τεφίκ Χουσεῖνωφ ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐνταῦθα ἑλληνικῇ Νοσοκομίᾳ. Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ ἐνταῦθα κάτοικος Θεοδόσιος Ηλίας, νύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ συμπολίτου αὐτοῦ Ἰωάννου Σιροπούλου, ἀφῆρεσεν ἀργυροῦν ὀρολόγιον, 8 λέβα καὶ 2 κυτία ἰχθύων.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ κάτοικος Βάρνης Θωμᾶς Ἰβανῶφ δι' ἀντικλεῖδος ἤνοιξε τὸ κιβώτιον τοῦ συντρόφου αὐτοῦ Νικολάου Πετρώφ καὶ ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτοῦ 1 εἰκοσόφραγκον 39 λέβα καὶ δύο ὑποκάμισσα.

ΘΑΥΜΑ.—Βουλγαρικὴ τις συνάδελφος ἀναγράφει περίεργόν τι γεγονός συμβῆν ἐν Χασκόδω, προξενήσαν θαυμασμόν ἅμα καὶ φόβον τοῖς κατοικοῖς τοῦ Χασκόδου καὶ τοῦ χωρίου Τσαμουρλῆ, ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ συνέβη κυρίως τὸ θαῦμα. Αἱ ἀμπέλοι τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου εὐρίσκονται εἰς κατωφερὲς τι μέρος. Λοιπὸν μία ἀμπέλος συνοδευομένη ἀνεξαίρετως ἀπὸ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν κλήματα . . . ἀπεσπάσθη τῶν λοιπῶν εἰς ἀπόστασιν 10—15 μέτρων

καὶ ἐκάλυψεν ἓνα ἀγρόν! Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξιν τῶν δύο χωρικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἰς δὲν εἶρε τὸ ἀμπέλι τοῦ εἰς τὴν προτέραν θέσιν, ὁ δὲ ἄλλος εἶρεν ἀμπέλι ἀντὶ ἀγροῦ.

Μετὰ τὴν πρώτην ἐκπληξιν οἱ δύο χωρικοὶ ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον διότι ὁ μὲν ἐξήτει τὴν ἀμπέλον, ὁ δὲ ἄλλος τὸν ἀγρόν του. Τὸ πρῶτον ἔλαβε σπουδαίας διαστάσεις καὶ ἐπὶ τέλους παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

(Σ. Ο.) Μετὰ περιεργείας περιμένοντες τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, διότι πρὸ ἐτῶν παρόμοιον τι εἶχε συμβῆ ἐν Ἀμερικῇ μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι αἰτία τῆς μεταθέσεως τοῦ κήπου ἦτο σεισμός, ἀπεφάνθησαν δὲ τότε τὰ δικαστήρια ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ κήπου ἐπὶ τῷ ὄρφῳ ὅπως ὅπως ἀποζημιώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐδάφους τὸ ὁποῖον ἐκάλυψεν ὁ κήπος του.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.—Τὴν 7 τρέχ. ἐτελέσθησαν ἐν Ἀγχιάλῳ εὐόωνοι οἱ ἀρραβῶνες τοῦ νεαροῦ κ. Ἰπποκράτους Γ. Ἀγγελίδου μετὰ τῆς συλλαβῆς καὶ χαριέσεως δεσποινίδος Κρυσταλλίας Γ. Κουμενδῆ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς μελίρρυτον τὸν χρόνον τῆς νηστείας καὶ ταχεῖαν τὴν στέφιν.

ΟΙ ΝΕΟΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Εἰλάβομεν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν νέας συναδέλφου, τῶν «Νέων Συλλόγων» τῶν ὁποίων τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ἔκδοσιν ἀνέλαβεν ὁ γνωστὸς ἐν τῇ δημοσιογραφικῇ κόσμῳ καὶ δὴ ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας αἰσθημασιν αὐτοῦ, ὁ ἐμβριθὴς καὶ πολυτιμος νέος κ. Κωνστ. Ράδος.

Ἡ ἐμφάνισις ὁσημέραι νέων ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐμποιεῖ ἡμῖν ἀνυπόκριτον χαρὰν, διότι μυριάκις ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὑφ' ᾧ διατελούμεν περιστάσεις χρήζει σθεναρῶν καὶ ἀμερολήπτων δημοσιογράφων περιφρονούντων τὸ ἀτομικὸν συμφέρον πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ.

Εὐχόμεθα λοιπὸν ὅπως οἱ «Νέοι Σύλλογοι» συμφώνως τῇ μεγαλεπιβούλῳ καὶ ἐθνικωτάτῳ αὐτῶν προγράμματι μετ' ἐπὶ στιγμὴν παρεκκλίνωσι κατὰ τὴν πλήρη ἀκανθῶν δημοσιογραφικὴν αὐτῶν πορείαν, ἀλλ' ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ σπουδαίας συναδέλφου «Πατρίδος» ἀποβλέπωσιν εἰς ἐν καὶ μόνον, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, τῶν ἀνευλαβῶς ὑπὸ τῶν ξένων καταπατουμένων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΒΑΡΝΗΣ

Ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα ἐκ μακροσκελοῦς διατριβῆς, ἀποστελλομένης ἡμῖν ἐντεῦθεν ὑπὸ προχθεσινῆν ἡμερομηνίαν παρ' ἑλληνος δὲ πολίτου ὕπο. γεγραμμένης, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκ καθήκοντος εἴμεθα ἡναγκασμένοι νὰ δημοσιεύσωμεν:

.....«Τὴν δεκάτην τρέχοντος τυχαίως ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ χρῆς γραμματέως ἐκκληρῶν ἐντῷ ἐνταῦθα ἑλλ. Προξενεῖῳ παρόντος τοῦ ἀναπληρωτοῦ κ. Β. Βάλληνδα (καὶ τοῦ ἱερέως βέβαια) ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον ὅτι πιστῶς θὰ ὑπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ἀγνοῶ μὰ τὴν ἀλήθειαν ἂν καθ' ἣν στιγμὴν σοβαρῶς ὁ ἐν λόγῳ γραμματεὺς κ. Κ. Κουλλάσης ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Προξενεῖῳ ἐδημοσιεύετο ἐν τῇ Ἑφημ. τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νόμος ἐπιβάλλων τὸν ὄρκον εἰς τοὺς Προξενικοὺς γραμματεῖς μὲν οὐ ν ο ν μ ε τ ἂ π ο λ υ ε τ ῇ δοκιμασίαν ἐν τῇ Προξείῳ, οὐχὶ δὲ ἀμέσως δηλαδὴ κατὰ τὴν πρῶτην ἡμέραν τῆς ὑπηρεσίας. Τοῦτο μόνον γνωρίζω ὅτι ἰσχύει ὁ ἄλλος, ὁ παλαιὸς νόμος καθ' ὃν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετῇ ὡς γραμματεὺς ἄνθρωπος μὴ ὀρκισθεὶς, τὸν ὁποῖον βεβαίως καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς κ. Β. Βάλληνδας ὡς ἐνήμερος καὶ εἰδικὸς εἰς τὰ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἀποροῦμεν πῶς δὲν τὸ ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ὅταν κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ὡς ἀναπληρωτοῦ εἶδε τὸν γραμματέα ὑποκλινόμενον πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ προξενικῇ καταστάσει. Δὲν πιστεύω ὅτι αἰτία τῆς ἀναβολῆς τοῦ ὄρκου ἐκ μέρους τῶν ἀρμοσίων εἶνε ἡ ἀνηλικιότης, διότι πολλὰ περισσότερον δὲν ἔπρεπε νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἀλήλικον παιδί ἢ προξενικὴ ὑπηρεσία!

Ἄλλ' ἄλλη εἶνε ἡ αἰτία! Παρ' ὅλα τὰ γενόμενα διαδύματα μέχρι τοῦδε δὲν εἶχε κατωρτωθῇ ὥστε τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων τῆς Ἑλλάδος νὰ παραδεχθῇ τὸν διορισμὸν Γραμματέως ἐν τῇ ἐνταῦθα προξενείῳ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ οἰκονομηθῶν τὰ πράγματα, οὔτε δηλαδὴ νὰ πιεσθῇ (!) τὸ ὑπουργεῖον, οὔτε νὰ ἐγκαταλιεθῇ ὁ γραμματεὺς εἰς τὴν τύχην· ἔχε λοιπὸν ἀποφασισθῇ, νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ ἑλλ. κλητὴρ, δι' ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ δρόμου, ἐνὸς τούρκου ἢ τατάρου ἐξασκουμένου βάνανσον τινὰ ἐργασίαν, ὥστε νὰ ἀρκῆται εἰς ἑλιγώτερον μισθόν, εἰς τὸν ἡ μισθὸν τὸν ὡριμὸν διὰ τὸν κλητὴρα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, νὰ ἐξευρεθῶν δὲ ἄλλα ἐκτακτὰ δικαίωματα (ἰσως πλεξίσια) τοῦ

(4) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (4)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Α.

(συνέχεια)

«Ἀλλὰ ὁ Ρουδὸλφος, ὁ καλὸς μας Ρόλφος» εἶπεν αὐτὴ διακόπουσα αὐτὸν ἀποτόμως. «Πρέπει καὶ ἡμπορεῖ νὰ σπουδάσῃ με αὐτά».

«Τέλος πάντων, χάριν αὐτοῦ δὰ καὶ

ἐγὼ ἐπεχώρησα, ἀλλ' ἐντούτοις καὶ αὐτὸς τὰ χρειάζεται ἐπίσης τόσον ὀλίγον, ὅπως καὶ ἡμεῖς. Καὶ οὕτως, ὅπως εἶνε τὰ μέσα μας θὰ τῷ ἐξήκουν τὰ χρήματα. Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἐννοήσω, διατί τάχα τὸ παιδί πρέπει νὰ περναῖ καλλιτέρα ἢ ὁ πατὴρ του. Καὶ ἐγὼ εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποστῶ στενοχωρίας καὶ δυσκολίας ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν τούτοις πάλιν κατάρθωσα κατὰ τι.»

«Ἀλλ' ὅταν κανεὶς ἡμπορῇ νὰ ἔχῃ—».

«Εἰσάγει κανεὶς εἰς τὴν οἰκίαν του ἀκριβῶς τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ἀγανάκτησιν, τὴν εὐθύνην, τὴν διέκοψεν οὗτος ἡσυχίας. «Διότι ὅταν ἄπαξ εἴπω «ναί» διὰ τι πρῶτον, γνωρίζεις καλῶς, ὅτι πρέπει καὶ νὰ γείνη. Ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει ἀπαραλλάκτως θὰ εἶνε οὕτως, ὡς νὰ ἦτο αὐτὴ ἰδιὸν μου κρέας καὶ αἷμα ἐνόησες;»

«Ἡ διαθήκη, Ἐμερρίχε—».

«Α τί εἶνε αὐτά! Νὰ ἔχωμεν μίαν ξένην πριγκίπισσαν εἰς τὸ σπίτι, ἡ ὁποία νὰ μᾶς πληρώνῃ τὸν κόπον μας καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ κάμνῃ ὅ, τι θέλει—εὐχαριστῶ, ἄς λείψῃ! Ἡ πλουσία δεσποινὶς θὰ ἱπακούῃ, καὶ ἂν ἀκόμη εἶχε δέκα ἑκατομμύρια καὶ ἂν ὅλοι ὅσοι ἔχουν υἱοὺς—ὡς παραδείγματος χάριν καὶ σὺ ἡ ἰδία—ἐφάναζον «Θεὲ καὶ Παναγία μου». Λάβε ὑπὸ σημείωσιν τοῦτο, χρυσὴ μου, ὁ δασάρχης Λιχτβέγ δὲν ἀστεῖζεται!»

«Ἀρκεῖ μόνον τὸ παλληκάρι μας νὰ μένῃ εὐχαριστημένον με τοῦτο!» εἶπεν ἡ κυρία Κλάρα περίφροντις.

«Αὐτό μοι ἔλειπε νὰ ἴδω ἀκόμη. Νὰ ἐρωτῶ καὶ αὐτὸν ἂν συγκατανεύῃ ἢ ὀχι. Σὺ τὸ ἠθέλησας, ὅλας αὐτάς τὰς περιτάς συζητήσεις τὰς ἔχεις προκαλέσει διὰ

τῆς βίας ἐν τῇ οἰκίᾳ μας. Τώρα λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις βαίνει καλῶς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου. Ἀλλ' ὁ διάβολος θὰ πάρῃ τὸ παλληκάρι μας, ἂν τολμήσῃ νὰ εἴπῃ γρὺ διὰ τὰς ἀποφάσεις μας.»

«Καλὰ, Καλὰ» εἶπεν ἡ κυρία δασάρχου ἐνδίδουσα, καὶ συγχρόνως ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, νὰ κρατῇ τὴν μικρὰν ὄσφ δυνατόν μακρὰν τοῦ συζύγου της. «Τὸ δυστυχὲς πλάσμα! Θὰ ἔλθῃ ἐν τούτοις στιγμῇ, καθ' ἣν θὰ μοι εὐγνωμονήτε ἐπὶ τούτῳ.»

«Ἐλα γυναῖκα», ἀνέκραγεν ὁ δασάρχης κάπως σοβαρῶς καὶ κάπως ἀστεῖζόμενος «πὲς μιά φορά τοῦλάχιστον τὴν ἀλήθειαν! Ὁμολόγησε ὅτι ἐν ᾧ ἐκαμνες τὸ ἔργον δῆθεν τοῦτο τῆς Σαμαρίτιδος πολὺ ἀπέχεις ἀπὸ τοῦ νὰ σκεφθῇς διὰ τὸ καλὸν τοῦ δυστυχικοῦ αὐτοῦ σκώληκος, ἀλλ' ὅτι ἐσυλλογίσθης

Γραμματέως (τοῦ μὴ ἀναγνωρισμένου) εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξοικονομοῦνται ἀμφότεροι, δηλ. ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ κλητὴρ.

Ἦδη κατωρθώθη ὥστε νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὡς γραμματεὺς ὁ κ. Κουλιμάσης.

Καὶ λοιπὸν ἕως τῶρα τὸ ἐλληνικὸν προξενεῖον εἶχεν ἄνθρωπον κατέχοντα ὅλα τὰ προξενικὰ ἔγγραφα, ἀνεύθυνον ἀπέναντι τοῦ νόμου καὶ ἀπέναντι τῆς ἰδίας του συνειδήσεως, διότι οὐδέποτε εἶχεν ὀρκισθῇ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ὅτι θὰ ὑπηρετῇ πιστῶς τὴν Α. Μ. τὴν βασιλέα.

Διὰ τὸ ἐσκέφθη τόσῃ ἀργά ὁ κ. Βάλληνδης.

Επικαλοῦμαι ἐπὶ ἅπασι τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Σ. ὑπουργείου, διότι τὰ καθ' ἑαυτὰ μικρὰ ταῦτα ἐπεισόδια πολυάκις καθίστανται πρόξενά ἀνεπανορθώτων δυστυχημάτων. Ὡς μόνον δὲ σωτήριον καὶ δραστικὸν φάρμακον συνιστῶ εἰς τὸ Σ. ὑπουργεῖον τὴν ἔγκληρον ἀποστολὴν προξένου εἰς προξενεῖον πρὸ πολλοῦ στερούμενον τοιοῦτου. Γένοιτο!

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αλεξανδρείᾳ ἐκυκλοφόρησε διήδοσις, ὅτι ἐν Σουεζ ἐγένοντο δύο ὑποπτα κρούσματα χολέρας, διεψεύσθη δὲ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου.

—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ἐν Καίρῳ ἰδρυθέντος «Ἑλληνικοῦ Κέντρου» συνεδριάσαν προχθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ρέκτου ἡμῶν προξένου κ. Ν. Σκαπιδου, προσέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρίου του, καθ' ἣν ἀνεδείχθησαν πρόεδρος ὁ κ. Α. Ρόστοβιτς ἀντιπρόεδροι οἱ κ.κ. Συνοδινὸς καὶ Ν. Τσανακλῆς, ταμίας ὁ κ. Ν. Τσιγαδᾶς καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Β. Βενέτης.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Κατὰ τὰς πληροφωρίας τοῦ ἐν Πετροπόλει ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἄκρα ὑγεία ἐπικρατεῖ ἐν Πετροπόλει καὶ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν κυβερνείων τῆς Ρωσίας πλὴν τῆς Ποδολίας ἐν ἣ συμβαίνουσιν ἀκόμη χολερικά κρούσματα.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥ-ΓΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Καθ' ἃ ἀνηγγέλη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῆς Κορίνθου, τὴν 27ην τρέχοντος μην-

νὸς τὸ ἔργον ἐστὶ ἐντελὲς ἐπιτομὴν καὶ συνεπῶς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν δύνανται νὰ γείνουν τὰ ἐγκαίνια. Αποφασισμένου ὀριστικῶς τούτου, ἡ Κυβέρνησις ὁ ἀναγγεῖλη ἐπισήμως τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαίνιων πρὸς τὰ λοιπὰ Κράτη, ἵνα ἐὰν θέλωσιν ἀποστείλασιν ἀντιπροσώπους κατ' αὐτά. Ὡς γνωστόν, ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις εἰδοποίησεν ἤδη ὅτι θ' ἀποστείλῃ θ' ἀντιπροσώπους ὅπως παραστῶσι κατὰ τὰ ἐγκαίνια. Ἐννοεῖται ὅτι πλείστοι ὅσοι ξένοι θὰ ἔλθωσι χάριν τῶν ἐγκαίνιων καὶ μόνον.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Τὸν πρῶτον λαχνὸν τοῦ λαχείου τῶν ἀρχαιοτήτων ἔλαβεν ὁ ἐν Σόφῳ μηχανουργὸς Ἀνδρ. Δάριος ἀγορασθέντα ὑπ' αὐτοῦ παρὰ τινος παιδός.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΤΗΛΕΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ).

Βιέννη 10 Ἰουνίου — Κατὰ τὴν Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν ἡ βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας Φρειδερίκου διαμένουσιν εἰς Τατόιν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατὰ τὸ θερινὸν ταξίδιον του θὰ μεταβῇ πιθανῶς εἰς Aix-les-Bains.

Παρίσι 10 Ἰουνίου — Κατ' ἐφημερίδας τινὰς ὁ Μιλβοῦθ θὰ εἶχε παρὰ τοῦ Χέρτς ἔγγραφα δυσφημίζοντα πολὺ τὸ πρόσωπον τοῦ Κλεμανσώ ὅπερ οὗτος διεδραμάτισεν ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ ζητήματι.

Βιέννη 11 Ἰουνίου — Ὁ Ἰταλὸς τῆς Βουλγαρίας ἀνεχώρησε διὰ Σόφιας.

Βροῦξ 11 Ἰουνίου — Παρὰ τὸ Σαλτσβούργον χθὲς ἐγένοντο οἱ γάμοι τοῦ Μεγάλου δούκῃ διαδόχου τοῦ Λουξεμβούργου μετὰ τῆς Μαρίας. Ὁ πρίγκιψ τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Κετίνην.

Πετροῦπολις 11 Ἰουνίου — Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Μπόρις-Γλεσκ ἐν τῇ Κυβερνείᾳ τοῦ Γιάροσλαφ, συνεβία ἀνοποστάτου θρυλήματος πυρκαϊᾶς, 126 γυναῖκες καὶ 10 ἄνδρες ἀπέθαναν ἐξ ἀσφυξίας ἐνεκα τοῦ μεγάλου πανικοῦ, 20 δὲ πρόσωπα βαρέως ἐπληρώθησαν.

Παρίσι 11 Ἰουνίου — Οἱ Δουποῦ καὶ Δεβέλλ ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι καὶ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ἐγγράφων τῶν καθυποβληθέντων

ὑπὸ τοῦ Μιλβοῦθ. Ὁ Δουποῦ διεκήρυξεν ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως ὅτι ἀρνείται νὰ λάβῃ ἀνά χειρας τὰ ἔγγραφα ταῦτα, κληπέντα παρὰ φίλης Δουάμεως, οὐδὲ ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ δόσιστον τὸν πρεσβευτὴν πρὸς τὴν Γαλλικὴν κυβερνήσιν προκατεμένου περὶ τῆς ἀσφαλείας του.

Ἡ κυβερνήσις καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ρωσίας. Ἀπὸ τῆς θὰ εἰσάγῃ τὸ πετρέλαιον εἰς Γαλλίαν κατὰ 9 φρ. μικρότερα τέλη, τὸ δὲ πρῶτον ποσὸς κατὰ 12 1/2 ἀφ' ἑτέρου τῆς Γαλλίας 51 εἰδους οἱ τελωνιακοὶ δεσμοὶ ἐλαττοῦνται.

Βερολίνον — Ὁ ἐπίσημος Ἀγγεληφόρος δημοσιεύει τὸ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, δι' οὗ συγκαλεῖται τὸ Ράϊχσταγ τὴν 4-ην Ἰουλίου.

Παρίσι 11 Ἰουνίου — Ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπελήφθη ἀνακρίσεως ἐπὶ τῆς προελεύσεως τῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἐπιρρίπτει κατηγορίαν κατὰ τῶν πολιτευτῶν, ὅτι ἔλαβον χρήματα παρὰ τοῦ πρέσβους τῆς Ἀγγλίας.

Λὺτβιχ 11 Ἰουνίου — Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Μιλβοῦθ λέγει ὅτι πρόσωπον καθ' ἑκάστην ἀντέγραφεν ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ τὰς ἐπιστολάς, ἀναγινώσκων δὲ ἀποσπάσματα ὁ πρέσβης καὶ ὁ Δεβέλλ διαμαρτύρονται, ὅτι οὗτοι φρονεῖ ὅτι ὁ Δεβέλλ ἐγένετο θύμα μυστικισμοῦ. Ὁ Δεβέλλ διακηρύττει νὰ παραιτηθῶσιν. Ὁ Μιλβοῦθ ἀναγινώσκει ἀπόσπασμα δεικνύον τὰ ποσά, τὰ κατεβληθέντα ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας εἰς διαφόρους πολιτευτάς, ἰδίᾳ εἰς τὸν Burden, Clemenceau, Rochefort ἀπὸ 500 μέχρι 2000 λίρων στερλινῶν. Ἐν τῇ Βουλῇ, γέλωτες, ἀποδοκιμασίαι, διαμαρτυρήσεις.

Λὺτβιχ 12 Ἰουνίου — Σύγκρουσις ἐλαβε χώραν μετὰ τῶν θωρηκτῶν Βικτωρίας καὶ Κάμπερδοου. Μετὰ 15 λεπτὰ κατεποντίσθη ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἀρχιμηχανικός, εἰς ὑπολογιστὴς, ὅκτω δόκιμοι. Ἐκ τοῦ πληρώματος ὑπολογίζονται 430 πνιγνέτες, ἀλλὰ δυνατὸν νὰ ἐσώθησαν πολλοὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σκαφῶν καταφυγόντες.

Λὺτβιχ 12 Ἰουνίου — Ὁ Γερμὰν διαψεύδει ὡς ὅλως ἀνυπόστατον τὸ διαδοθέν ὅτι σπουδαία ἔγγραφα ἐκλάπησαν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας.

Παρίσι 11 Ἰουνίου — Πάν τὸ ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ἀναγνωσθὲν χθὲς ἦν προφανῶς χονδρικοῦ πλάστογραφία τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ Παναγιᾶ ἄδεται ὅτι ἠθέλησε οὕτω νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν ἐσθύνην τῆς καταστοφῆς ἐπὶ τοῦ κοινοβουλίου καὶ τῆς Δημοκρατίας ἀλλὰ ἡ ἐπιχείρησις δὲν ἐπέτυχεν.

Βελιγράδιον — Ἡ Σκουπταῖνα ἀπεδέχθη εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν ὁμοφώνως τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Παρίσι 11 Ἰουνίου — Ἡ γενικὴ ἐκθεσις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς λέγει τὰ ἑξῆς: ἡ δικαιοσύνη ἀπεφάνθη. Ἀπὸς ὁ κόσμος κλίνει πρὸς τὴν ἀποφάσεως. Ἡ ἱστορία τῶν 104 εἶνε μῦθος, διαρκέσας πολλὴ καταλήγων ὁ εἰσηγητὴς δικαιολογεῖ τὴν διαγωγὴν τοῦ Φλοκέ, Φρεῦσσινέ, ἀλλὰ μέμφεται τὸν Ρουβιέ ὅτι ἔλαβε χρήματα παρ' ἰδιωτῶν, πρὸς κυβερνητικὴν χρῆσιν, ὁ εἰσηγητὴς τελευτῶν κρίνει αὐστηρῶς τὰ διαδραματίσαντα πρόσωπα.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩ				
	Βαγ.	Διθ.	φρ.	Χρ.
Ρας . . .	1	56 3/4	9	10
" . . .	1	56	8	95
" . . .	2	56	8	85
Τοικλ . . .	1	55 3/4	8	90
Πόρμ . . .	1	56 1/2	9	—
" . . .	1	56 3/4	9	5
Καλ . . .	3		6	60

Βάρνα τῇ 9 Ἰουνίου 93

ΕΙΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ

ΛΟΥΤΡΑ

Αγγέλλεται πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ τῆς 15-ης Ἰουνίου τὰ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν δημοτικὰ θαλάσσια λουτρά τίθενται εἰς τὴν διαθέσιν τοῦ δημοσίου. Οἱ βουλόμενοι θὰ εὐρίσκωσι πρόθυμον ὑπηρεσίαν καὶ καλὴν περιποίησιν.

Ἐγείναν σπουδαῖαι μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

3 — 2

ΜΙΧΑΗΛ ΦΙΛΙΠΠΙΩΦ.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΜΑΓΓΡΟΝ

ΧΑΒΙΑΡΙ

ΤΑ ΙΓΑΝΙΟΥ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΛΟΥΣΙΩ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΩ ΠΑΜΤΟΠΩΛΕΙΩ ΤΩΝ Κ.Κ. Ν. ΧΑΤΖΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ.

μόνον νὰ βάλλῃς τὰς πέντε χιλιάδας μάρκας εἰς τόκον ἐτήσιως καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ προετοιμάσῃς μετ' ἀσφάλειαν διὰ τὸν υἱόν σου μίαν λαμπρὰν νύμφην. — Κάρο, ἐξηκολούθησεν ἐπιθέτων τὴν ἡλιοκαὴ χεῖρά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κυνηγητικοῦ του κυνός, «δὲν εἶνε ἔτσι;»

Ὁ κύων ἀντὶ ἀπαντήσεως ὑλάκτησεν ἰσχυρῶς. Ὁ δασάρχης ἐγέλασε. «Νὰ τ' ἀκούεις! Ἐλα, ἄς εἶνε ἔτσι—σὺ μόνη εἶ ἔχῃς τὸν κόπον δι' αὐτό. — Καὶ τώρα διάβασε αὐτὸ τὸ γράμμα, ὁ Ρόλφ ἔρχεται αὐριον τὸ μεσημέρι.»

Ἡ κυρία Κλάρα, τῆς ὁποίας ὅλη ἡ εὐτυχία ἐστειρίζετο ἐπὶ τοῦ μόνου της υἱοῦ ἔφυγεν ἐνθουσιᾶς ἐκ τῆς θύρας διὰ νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας πρὸς ὑποδοχὴν του.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐνεφανίσθη ὁ

Ρόλφ Λιχτβέγ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ἀκριβῶς. Μόλις ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἀμάξης καὶ εὐρέθη ἀμέσως εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς του, ἧς τὸ πρόσωπον κατεφίλει.

«Νά, καλῶς ὤρισες, παλληκάρι μου» εἶπεν ὁ δασάρχης «δὲν γυρίζεις τὸ μάτι καὶ πρὸς τὰ ἐδῶ μὴ φορά;»

Ὁ νέος ἔφερε ταχέως τὴν χεῖρα εἰς τοὺς ὕμους ὀφθαλμοὺς σπογγίζων τὰ δάκρυά του καὶ ἔλαβε στάσιν ἀκίνητον.

«Πάλιν θὰ ἔχωμεν ὀλίγους κλαυθμυρισμούς;» εἶπεν ὁ δασάρχης χωρὶς ν' ἀφαιρέσῃ τὴν μικρὰν καπνοσύριγγά του ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ ἐξέτεινε τὴν δεξιάν του πρὸς τὸν υἱόν του.

Οὗτος ἔλαβε ταύτην καὶ ἔθλησε τὰ νεανικά χεῖλη του ἐπ' αὐτῆς. «Καλὴ μέρα, πατέρα!» ὁ πατὴρ ἐνευσε. «κόπασε δ' ὡπαδίου μου κύττα τί ἔχομεν ἐδῶ!»

Ἡ σύζυγος τοῦ δασάρχου εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐντὸς τῆς οἰκίας ταχέως καὶ πάλιν παρουσιάσθη τώρα φέρονσα τὴν μικρὰν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

Ὁ Ρόλφ Λιχτβέγ ἤνοιξε τὸ στόμα ἐκπληκτός.

«Καὶ τί νομίζεις, παλληκάρι μου, ποία εἶνε αὕτη;»

«Θὰ μείνῃ κοντὰ μας αὕτη ἐδῶ;» ἠρώτησεν ὁ Ρόλφ πάντοτε χωρὶς ν' ἀναπνέῃ ἐξ ἐκπλήξεως.

Ὁ δασάρχης ἐνευσε, ἐνθ' ἡ μήτηρ ἐμφροντὶς περιεργάζετο τὸ πρόσωπον τοῦ υἱοῦ τῆς.

«Εἶνε ἀδελφὴ σου» εἶπεν ἔπειτα αὐτὸς συντόμως «ἀνελάβομεν τὴν ὀρφανὴν ἡμεῖς. Σὺ θὰ τὴν θεύρῃς ὡς ἀδελφὴν σου.»

Ὁ εὐσταθὴς νεανίας μετὰ τὴν μέλαιναν οὐλὴν κόμην καὶ τοὺς λαμπροὺς μέλανας ὀφθαλμοὺς ἐκλινε τὴν κεφα-

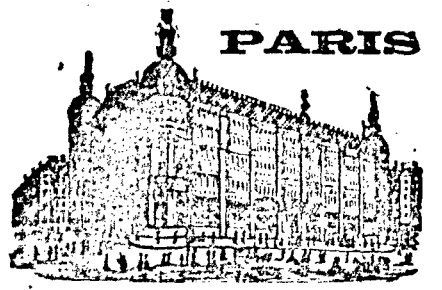
λὴν εὐπειθῶς. Ἡ μικρὰ τῇ ἐφάνη ὡς μία κηρίνη πλαγγὼν ἐν ὑαλώματι, ὁποῖας πολλάκις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Χριστουγέννων εἶχεν ἀποθαυμάσῃ.

«Μητέρα» ἠρώτησεν οὗτος σιγᾶ, «πῶς ὀνομάζεται;»

«Μαρία» εἶπεν ἡ κυρία δασάρχου συγκεκινημένη.

Τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἕως τότε ἐβλεπεν ἀδιαφόρος τὴν ἐμφάνισιν τοῦ νεανίου, ἀκούσαν τὸ ὄνομά του ἐγένετο ζωνρόν.

«Μαρία» ἐπανελάβεν οὗτος μειδιῶν. Τότε ἐγέλασε καὶ ἡ μικρὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξέτεινε τοὺς βραχίονάς της πρὸς αὐτόν. Ἀκουσίως προσῆλθεν οὗτος ἐγγύτερον. Πρὶν ἀκόμη τὸ ἐννοήσῃ τὸν περιεπύχθη αὐτὴ μετὰ τὰς δύο χεῖράς της καὶ εὐρέθη κρεμασμένη στερεῶς ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του. (Ἀκολουθεῖ).

PARIS
GRANDS MAGASINS DU
Printemps

NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco

du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour la SAISON d'ÉTÉ, sur demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Cie
PARIS

Sont également envoyés franco, les échantillons de tous les tissus composant nos immenses assortiments, mais bien spécialement genres et prix. Tous les renseignements nécessaires à la bonne exécution des commandes, ainsi que les conditions d'expédition, sont indiqués dans le Catalogue. Envoi franco de port jusqu'à destination, de toute commande de 50 francs payée par avance, pouvant être expédiée en colis postal.

Η ΕΣΟΔΕΙΑ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η κατάσταση του κοινού, εν Ρωσσίᾳ, ὑπέρ-
ξεν ἐν συνόλῳ ἀρκούντως εὐνοϊκὴ διὰ τὰ παρ-
τά καὶ τὴ ψυχρότην τοῦ ἔαρος, καίτοι ἐβλάψεν τὴν
κτηνοτροφίαν, ἐν τούτοις ὑπεδοχῆσα τὴν βελ-
τιώσιν τῶν πατημάτων. Θετικῶς δύνανται εἶς νὰ πε-
ριμένην ἄρῳλον ἐσοδείαν βελτίως καὶ μετρίαν
τῶν χειμερινῶν αἰώνων, τὰ δὲ ἑαρινὰ ἐρίσκον-
ται ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, πρὸ πάντων δὲ ἐν
ταῖς ἀνατολικαῖς καὶ μεσημβρινοδοτικαῖς ἐπαρ-
χίαις.

Ὡστε ἔτιτος δύνανται εἶς νὰ περιμένην πλου-
σίαν ἐσοδείαν, διότι ἂν καὶ τὰ χειμερινὰ παρ-
τά ἐβλάψαν κατὰ 60 % ἐν τούτοις οἱ γεωρ-
γοὶ ἔσχον τὸν καρπὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ
σπείρουν τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν διὰ ἑαρινῶν ὡ-
λως τὴν ἐκτετατομένην τὴν χειμερινῶν οὐδὲν
ἐπηρεάζει τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς ἐσοδείας
διότι ταῦτα ἀποτελοῦσι μόνον τὰ 4 % τῆς ὅλης
ἐσοδείας τοῦ αἵτου. Πρὸς τελειότεραν κατανόη-
σιν τῆς γενικῆς καταστάσεως τῶν πατημάτων καὶ
τῆς ἐπενηχθείσης βελτιώσεως παραθέτομεν τὸν
ἐξῆς ἐπίσημον κατάλογον τῶν 604 περιφερειῶν
τῆς αὐτοκρατορίας.

25 Μαΐου

διαμερίσματα

Αρίστη ἐν	218
καλὴ ἐν	228
σχεδὸν καλὴ ἐν	114
μετρία ἐν	21
κακὴ ἐν	5
ἀπροσδιόριστος ἐν	18

Ὡστε ἡ Ρωσσία δύνανται μετὰ θετικότητος ἐπι-
τος νὰ περιμένην λαμπρὰν ἐσοδείαν, ἥτις διὰ χρη-
σιμότητος ἂν ἴνῃς μὴν εἶς τὸ νὰ καλῆται τὰς ἀ-
ναγκαῖας αὐτῆς, ἂν ἴδῃται δὲ εἰς ἐξαιρετικὴν σπου-

δαίαν ποσὴν αἵτου εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Ἡ
ἐξαιρετικὴ δὲ ἐκ Ρωσσίας προμνηστέα τοσοῦτη μύλ-
λον σπουδαιοτέρα, ὅση ἢ ἐν Ἑυρώπῃ κατάστα-
σις τῶν πατημάτων φαίνεται λίαν μετρία. Ὡ-
τὼ ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ συχναὶ βροχαὶ καὶ τὰ μεγάλαια ψέ-
χη ἐβλάψαν σπουδαίως τὰ παρτά. Ἐν Γερμα-
νίᾳ ἡ ἐσοδεία τῶν αἰώνων προμνηστέα ἀρκούν-
τως καλὴ, ἀλλ' ἡ μεγάλη ξηρασία ἐμπόδισε τὴν
ἐκ νέου ἀπορρίψαν τῶν κατασταφέντων ἀγρῶν.
Ἐν Λατβίᾳ ἡ βροχὴ ἐβλάψεν μετρίως ἐπὶ τῆς
ξηρασίας εἰ καὶ δὲ ἡ ἐσοδεία τοῦ αἵτου προμη-
νύεται ἀρκούντως καλὴ, ἐν Οὐγγαρίᾳ ὅμως ἔσ-
ται πολὺ κατωτέρα τοῦ μετρίου. Ἐν Ἀμερικῇ ὁ
ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς καιρὸς ἐμπόδισε τὴν σπορὰν
τοῦ ἀραβοσίτου, ἐνῶ ἐν ταῖς ἡνωμέναις Πολι-
τείαις καὶ ἐν ταῖς διαμερίσμασι, ἐνθα καλλιερ-
γεῖται ὁ σίτος, ἡ διαρκὴς ξηρασία παραβλάπτει
τὴν κατάστασιν τῶν πατημάτων καὶ οὐδεμίαν βελ-
τιώσιν παρατηρεῖται οὔτε ἐν Καναδίᾳ, οὔτε ἐν Ιλ-
λινόισι οὔτε ἐν Καλιφόρνια. Ὡστε ἐν συνόλῳ
ὁ ρωσικὸς σίτος θὰ εἶναι περιζήτητος ἐπὶ τοῖς ἐν
ταῖς ἐυρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κλίνη Μαχαράγια.

Ἡ μηχανικὴ εἰσέρχεται εἰς τὸν κέκλον τῆς
τέχνης. Εἰς Μαχαράγια τῆς Ἰνδικῆς παρήγγει-
λεν εἰς ἐκλεκτὸν τεχνίτην νὰ τῇ κατασκευάσῃ
κλινὴν μηχανικὴν αὐτόματον, ἥτις ἐν Ἰνδικῇ βε-
βαίως θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν θαυμάτων τοῦ κό-
σμου. Ἡ κλίνη αὕτη, τῆς ὁποίας τὰ σχέδια ἐμέ-
λετῆσαν καὶ ἐπιδοκίμασαν ὁ Ἰνδὸς ἡγεμὼν θὰ ἔ-
χη τέσσαρας προσόψεις· εἰς ἐκάστην τῶν γε-
νῶν θὰ σπριζῶνται 4 πρόσωπα γυναικῶν με-
γέθους φυσικοῦ καὶ γυναι ὡς ἡ Εὐα. Δύο ἐκ
τῶν τεχνιτῶν τούτων ὁδολισκῶν θὰ παιζῶσι
μανδολίνον, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ὁμοιάζουσιν ἀκρι-
βῶς πρὸς ζῶσας δούλᾶς θὰ κινῶσι ριπίδια ἐκ
πετρῶν παγωνίου. Θὰ ἦτο ἰσως ἀπολύτως διὰ
τὸν Ἰνδὸν ἡγεμόνα, νὰ μεταχειρίζεται εἰς τοιαύ-
τας ἐπηρεασίας ζῶσας Σουλτάνας. Ἀλλὰ τὸ παι-
γνίδιον εἶναι πολὺ παλαιὸν καὶ δύνανται νὰ τὸ
πράξῃ ὁ τυχαίτερος τῶν Ἰνδῶν Μαχαράγιαδων,
ἐνῶ τοιαύτην μηχανικὴν κλινὴν δὲν δύνανται νὰ
ἔχῃ ὅλος ὁ κόσμος. Ἀρκεῖ εἰς τὸν Μαχαράγιαδ
ἐξαπλοῦμενον ἐπὶ τῆς κλίνης τὸν νὰ πῆσῃ ἡλε-
κτρικὸν κομβίον διὰ νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν μαν-
δολίνα καὶ ριπίδια καὶ θὰ δυνήθῃ τοιοῦτον τρώ-
πῳ νὰ κοιμηθῇ ναυνοιζόμενος ἐκ τοῦ ἤχου τῆς
μουσικῆς καὶ δροσίζόμενος ἐκ τοῦ ἀνέμου τῶν
πετρῶν τοῦ πτηνοῦ τῆς συζύγου τοῦ Διός. Ἐάν
τὸ τέκνον τοῦτο τῆς Ἰνδικῆς δὲν κατεσκεύα-
σε τὴν κλινὴν ταύτην δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν,
βεβαίως θέλει μεταχειρισθῇ αὐτὴν διὰ ζυγνιγῆ-
ριον. Ὁπωσδήποτε ἡ παράδοξος ἰδέα τοῦ Μαχα-
ραγιά δὲν εἶναι προωρισμένη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς
τοὺς ἡγεμόνας τῆς Ἑυρώπης. Δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς
νὰ ἐννοήσωμεν τὴν τοιαύτην χρησιμότητα τῆς
γλυπτικῆς καὶ τῆς μουσικῆς, ἡ δὲ μουσικὴ κλί-
νη τὴν ὁποίαν κατασκευάζει ὁ λάτρης τοῦ Βού-
δα, κινδυνεύει νὰ φανῇ ἡμῖν ἐντελὴς κωμικὴ.

Συνήθης τρόπος διὰ γάμον.

Πανορθὸς τις κόρη ἡ δεσποινὴς Ἑλένη ἡρά-
σθη νέου ὃν ἐξήτει νὰ ἐπανδρευθῇ. Οἱ γυνεὲς
τῆς ὁμῶς ἠρνοῦντο ἐπιμῶνως εἰς τὸν γάμον τοῦ
τον, ὅτε ἡ κόρη ἐπενένησε τὸ ἐξῆς σχέδιον, συν-
ήρῃς ἔστιν ὅτε καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἢ ἐν λόγῳ δεσποινὴς, βλέπουσα ματαιοῦμενα
τὰ σχέδια τῆς, ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν
ζωὴν τῆς πνιγμένη ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἐκρινεν
ὅμως καλὸν, νὰ φανερῶσιν τὸ πρᾶγμα ἂν ἔσπε-
ρας καὶ εἰς τοὺς γονεῖς τῆς. Τὴν ἐπιούσαν, ἡγέρ-
θη λίαν ἐνῶρις, ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν
ἀγούσαν καὶ ἐν ᾧ ἐπὶ τινος ἐψώματος ἱσταμένη
ἐσταυροκοπεῖτο καὶ ἡτοίμαζετο νὰ ριθῇ, ἀφ' ἧς
ἤρπασεν αὐτὴν τῆς σφύρος, ἡ χεὶρ τοῦ πατρὸς
τῆς αὐτὴν δὲ στραφεῖσα ἔμεινεν ὡσεὶ ἀπολελιθῶ-
μένη. Ὁ πατήρ μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατήσῃ
τὸν θυμὸν του, ἐξυλοκόπησεν, ἀλλὰ συγχρόνως
καὶ ἵνα μὴ ἡ σαρματοφύλαξ αὐτῆς, ἐσκέφθη νὰ
ἐπανδρεύσῃ αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς καρ-
δίας τῆς.

Ἰδοὺ παράδειγμα, φίλοι δεσποινίδες τῆς μόδας,
ὅπερ μὴ διδάσκει ὅτι, ὅταν θέλητε νὰ προῦ-
τε εἰς παρομοίαν ἀνοησίαν, διὰ παρομοίαν εἰδους,
ἀνοησίαν, θὰ εἶναι καλὸν νὰ γνωστοποιήτε προ-
ηγουμένως τὴν ἀπόφασίν σας εἰς τοὺς γονεῖς σας!

Αποτελέσματα πενίας.

Αποτρόπαιος θάνατος συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν
Παρισίῳ, εἰς ἐξ ἐκείνων τῶν ἐντήμων φόνων,
οἵτινες συχνότατα ἀπαντῶσιν, εἰς τὴν καθημερι-
νὴν ἱστορίαν τῶν μεγαλοπόλεων, ἐνέχουσι δὲ
μᾶλλον σκοποῦ φιλανθρωπικοῦ. Ἡ κ. Ραγαμπὺλ
ἡλικίας 46 ἐτῶν, ἔζη μετὰ τοῦ 10-οῦ υἱοῦ τῆς!
Ὁ Φίλιππος Ραγαμπὺλ παιδίον ὅπερ διὰ τῆς
ἐπιμελείας καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς του εἶχε κα-
τακτήσει τὰς συμπληθείας ὧλων ὅσοι ἐγνάρizon
αὐτὸν ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς μητρὸς του, ὅπως ἀπε-
λευθερωθῇ τῶν δεινῶν τῆς πένις ἀπ᾿ ὧν παντός.
Μήτηρ καὶ υἱὸς σπανίως ἐκοιμῶντο πληρῶς ἔχον-
τες τὴν γαστέρα, τῆς μητρὸς μὴ δυναμένης νὰ
καρδίξῃ εὐχερῶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Μὴ τῶν ἡμε-
ρῶν τὸ ἑσπέρας δὲν εἶχε νὰ φάγῃ μετὰ τοῦ
υἱοῦ τῆς.

Ἡ ἑσπέρα ἐκείνη ἦτο φοβερά διὰ τὴν μητέ-
ρα! Περιβλήθεισα ματῆρ καλὴν πρὸς τὸν
γιωρρίζοντα, ἔβριθε τὴν χεῖρα ἀνοικτὴν πρὸς τὸ
διαβαίνον πληθὸς ἐν τινὶ τῶν κεντρικωτέρων

ὁδῶν τῶν Παρισίων, ἀλλ' οὐδεὶς προσέσχε-
ν τῇ ἐπαίτιδι. Τέλος μελανέμων τῆς κυρία στήρι-
ζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος παχυνάκου τινὸς
προγὰστρου, ἐκ συνήθειας μύλλον ἢ ἐξ ἐσπλαγ-
χνίας ἐπρήνθῃ δὲ σολῖδια ἐν τῇ ἀνοικτῇ τῆς γυ-
ναικὸς παλάμῃ ἐπιπροσθέσασα:

— Καλὲ Γάστρων, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κόσμῳ
καὶ πτωχοὶ. Χά! Χά!...

Εἰ τοιοῦτος βλέπετε, ὁ κόσμος!

— Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κόσμῳ καὶ πτωχοὶ!..
ἐφώνησεν ἡ δυστυχὴς γυνή.

Τὸ δὲ πρόσωπον αὐτῆς ἐλαμψεν ἀπαισίως ὁ
ὀφθαλμοὶ ἐσπινέροσθῃσαν, καὶ τὸ συλληφθὲν
ἐν τῇ νῷ τῆς σχέδιον ἦτο φρικτόν! Ἐπείσπε-
ψεν ἐν τῇ οἰκῇ καὶ ἀντὶ ἄρτου, ἔφερν εἰς τὸ
τέκνον τῆς δολιχέρου τὸ ὅποιον ἡγόρασεν ἀν-
τὶ τῶν δύο ἐκείνων σολιδίων.

— Μητέρα πεινῶ! ἐφώνει τὸ παιδίον!

— Ἰδοὶ τῷ εἶπεν ἡ μήτηρ του, ἰδοὺ τὸ μέ-
σον δι' οὗ ἀπαλλάσσομαι οἱ πτωχοὶ τῶν δεινῶν
τῆς πενίας! καὶ προσέφερεν εἰς τὸ τέκνον τῆς τὸ
δολιχέρου, μετὰ τῆς διαβεβαίωσης ὅτι θὰ δη-
λητηριασθῶσιν ἀμφοτέροι.

Τὸ δυστυχὲς παιδίον φοβεῖται τὸν θάνατον,
δὲν θέλει ν' ἀποθάνῃ:

— Ἐλεος, μαμά, φωνάζει, ἔλεος!

Ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀκλόνητος, ἐν τῇ ἀπεγνωσμέ-
ῃ ἀποφάσει τῆς, ἐπότισεν τὸ ἡμῖν τοῦ δολιχερίου
εἰς τὸ τέκνον τῆς, τὸ δὲ ἔτερον ἡμῖν ἔπεν
αὐτῇ!

Μετ' ὀλίγα λεπτά τὸ παιδίον ἀνέθανεν ἐν τῇ
μέσῳ φρικτῶν βασάνων, ὅσον δὲ διὰ τὴν μητέ-
ρα ὁ στόμαχός τῆς ἐξέβαλε τὸ δολιχέρου καὶ
διετηρήθη ἐν τῇ ζωῇ. Ἀξίον θαυμασμοῦ εἶναι
ὅτι, μόνον ὅτι ἐκλασε γοεράς διὰ τὸν θάνα-
τον τοῦ παιδίου, ἐν τούτοις δὲν ἀπαρνεῖται τὸ
κακοῦργημα, οὐδὲ μετανοεῖ διὰ τὴν πράξιν τῆς,
ἀναρπένουσα ἐν τῇ φυλακῇ τῆς:

— Ἐκεῖνο τὸ δυστυχὲς ἐσώθη, ἐν ᾧ ἐγὼ ὅπο-
φέρω!

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 12 Ιουνίου 1893.

Επικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσόν 2.25 Αγορά , , , 2.50	ἀγορά εἰς χρυσόν		πωλήσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	276	—	266	50
φράγκ. χρ σα	100	..	101	50	—	—
Αυστρίας χαρτ. φιαρ.	100	..	204	40	208	80
φράγκ. χρυσά	100	..	100	15	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100	..	122	80	123	40
φρ χρ	100	..	—	—	100	35
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσά	100	..	99	65	100	20
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1	..	25	12	25	18
φράγ. χρυσά	100	..	—	—	100	40
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	..	—	—	22	85
φράγ. χρυσά	100	..	—	—	100	20
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100	..	—	—	100	20
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας			99	50	100	—
Εἰκοσόφρακον ἐν Βιέννῃ fl.	9.79	1/2				

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἱεγεμονίας 1/10 % Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἐκ

(5) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (5)

ΜΕΤΑΞΥ

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΕΠΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΟΥΣ ΤΙΝΟΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

(Theo Seelmann)

(Συνέχεια)

Οἱ μυχοὶ τῶν κατὰ τὸν χειμῶνα κοι-
μημένων ζώων εἶναι συνήθως ἀπόκρυ-
φοι, ἀτάρχειοί τισι διαμονῆς, πρὸς οὓς
ἡ εἰσόδος τοῦ ἄερος εἶναι λίαν φειδω-
λή. Ἰσχυρῆς, ἀραιώσεως τοῦ σφιγμοῦ,
κατὰπτωσις τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς θερ-
μότητος τοῦ σώματος εἶναι τὰ συνο-
δεῖοντα συμπτώματα, πάντα ταῦτα εἶνε
καταστάσεις ἐπομνησκούσαι ἡμῖν τὰς
περιστάσεις ἐν ᾗ οἱ Τόγρι συνήθιζον

νὰ διέρχωνται τὸν χρόνον τῆς δοκιμα-
σίας των. Ἐπὶ τέλους μία ὁλόκληρος
σειρὰ ἱατρικῶν ἐκθέσεων περὶ τοῦτου
μᾶς διδάσκει, ὅτι ὑστερικὰ νευρικὰ πρό-
σωπα ἐνίοτε περιπίπτουσιν εἰς μίαν
νάρκην, ἐν ᾗ διατελοῦσιν ἐπὶ ἡμέρας,
ἐβδομάδας καὶ μῆνας ἀκόμη. Ἡ ἀσθε-
νικὴ αὕτη τάσις παρουσιάζεται ἔμφα-
νέστατα ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ληθαργίας
ἥτις οὐχὶ σπανίως εἶναι συνδεδεμένη
μετὰ τὴν νάρκωσιν. Ἡ συνειδησις δύνα-
ται νὰ διατηρηθῇ, ἀλλὰ δύναται καὶ
νὰ ἐκλείψῃ, οὕτως ὥστε οἱ ἀσθενεῖς
οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην γνῶσιν ἔχουσι πε-
ρὶ τῆς διαρκείας τοῦ πάθους των. Αἱ
ζωϊκαὶ ἐνέργειαι κατὰ τὰ λοιπὰ συμ-
παθαίνονται ἀκριβῶς οὕτως ὅπως πα-
ρατηροῦμεν τοῦτο εἰς τὰ κατὰ τὸν χει-
μῶνα κοιμώμενα ζῷα. Ἀλλὰ καὶ ἐν-
τελῶς ὑγιεῖς ἄνθρωποι δύνανται κατὰ
τάς περιστάσεις, κυρίως ἂν εἶναι ἐγ-
κλειστοὶ ἐντὸς στενοῦ χώρου, ἐπὶ πλεί-
ονας ἡμέρας νὰ κοιμῶνται διαρκῶς.
Παράδειγμα πρὸς τοῦτο εἶναι ὁ Giu-

sephe Ciabotti. παῖς δεκατριετής, ὅστις
ἐν τῇ σεισμῷ τοῦ 1688 ἐν τῇ πατρίδι
τοῦ Cerreto παρὰ τὸν Βεζούβιον κατε-
χώσθη καὶ δώδεκα ἡμέρας διαρκῶς,
περικυκλωμένος ὑπὸ τῶν ἐρειπίων ἐ-
κοιμάτο.

Τὸ περιεργότατον ὅμως εἶναι, ὅτι
κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ὁ παρι-
σινὸς σοφὸς Chareot κατάρθρωσε νὰ πα-
ραγάγῃ παρομοίας καταστάσεις τεχνι-
κῶς παρ' ὑπνωτισμένοις ὑστερικοῖς. Ἀν-
τεθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον
πρὸ μιᾶς ζωηρᾶς πηγῆς φωτός, ὡς εἶ-
ναι τὸ Δρυμνόνδειον φῶς, ἐφ' οὗ νὰ
προσηλώσῃ ἀσκαρδαμυκεῖ τὸν ὀφθαλ-
μὸν, τότε μετὰ τινα λεπτά ἡ δευτερό-
λεπτα περιπίπτει εἰς μίαν νάρκωτικὴν
κατάστασιν, εἶναι ὡς μεμαγευμένος,
ἀκίνητος, οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι εὐρέως ἀ-
νεωγμένοι, ἀκίνητοι, καὶ τὰ μέλη δει-
κνύουσι τὴν οὕτω καλουμένην κηρίνην
εὐκαμψίαν. Εφ' ὅσον ἡ πηγὴ τοῦ φω-
τός ἐκπέμπει τὰς ἀκτῖνας τῆς, ἐξακο-
λουθεῖ ἡ νάρκωσις ὑφισταμένη. Ἀν αἰ-

φνης ἐκλείψῃ ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ φωτός
τότε ἡ νάρκωσις μεταβάλλεται εἰς λη-
θαργίαν καὶ ὑπὸ θορυβώδη εἰσπνοὴν
καὶ συστροφικὰς κινήσεις ἐπέρχεται ἡ
κλείσις τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ ληθαργία
συνοδεύεται ὑπὸ τρόμου τοῦ ἀνω βλε-
φάρου καὶ σπασμωδικῶν κινήσεων πρὸς
τὰ διάφορα μέρη. Διὰ ν' ἀπαλλάξωμεν
τὸ πειραματιζόμενον πρόσωπον ἐκ τῆς
ἀναισθησίας του ἀρκεῖ μόνον νὰ φυ-
σίσωμεν αὐτό. Ὑπὸ ἐλαφρὸν σχημα-
τισμὸν ἀφροῦ περὶ τὸ στόμα ἀκολου-
θεῖ ἡ ἐξέγερσις. Ἀξιοσημείωτον εἶναι
ἀκόμη, ὅτι καὶ ἐν ἔμμονον, ἀνεπὲς
βλέμμα παρὰ τοῦ ἱατροῦ ἐπαρκεῖ διὰ
νὰ προκαλέσῃ τὰ ἴδια φαινόμενα.

Επίσης καὶ ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν κα-
ταστάσεων τούτων τοῦ ὕπνου παρου-
σιάζονται σημεῖα, τὰ ὅποια ἐν ταῖς
προετοιμασίαις ταῖς λαμβανούσαις χώ-
ρῳ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν Τόγρι καὶ
μετ' αὐτὴν μᾶς ἐπιτρέπουσι ν' ἀναγνώ-
ρίσωμεν ποῖαν τινα συμφωνίαν.

(ἀκολουθεῖ)